تلویزیون

چرا مهران مدیری مجری هفت نشد؟

مدیر روابط عمومی برنامه «دورهمی» در شرایطی اجرای برنامه «هفت» توسط مهران مدیری را تکذیب کرد که پیش از این خبرها حاکی از قطعی شدن حضور مدیری در این برنامه بود. به گزارش «وطن‌امروز»، «وفا ملک‌زاده» مدیر روابط عمومی برنامه «دورهمی» بتازگی در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس خبر اجرای برنامه «هفت» توسط مهران مدیری در بازه زمانی برگزاری جشنواره فیلم فجر را تکذیب کرد. این در حالی است که براساس شنیده‌ها حضور مهران مدیری در این برنامه قطعی و تقریبا مقدمات این موضوع نیز فراهم شده بود، ولی صحبت‌های یکی از مسؤولان فرهنگی با وی باعث شد مدیری در نهایت از این کار منصرف شود. براساس صحبت‌های مدیر روابط عمومی برنامه دورهمی در گفت‌وگو با فارس، مدیری این روزها مشغول ضبط قسمت‌های تازه این برنامه است.

جشنواره فجر

فیلم‌های کوتاه جشنواره فجر اکران مردمی ندارد

دبیر سی‌وششمین جشنواره ملی فیلم فجر اعلام کرد بسته فیلم کوتاه حاضر در این دوره از جشنواره اکران مردمی ندارد و تنها در سینمای رسانه‌ها به نمایش درمی‌آید. به گزارش مهر، ابراهیم داروغه‌زاده دبیر سی‌وششمین جشنواره ملی فیلم فجر با اشاره به چگونگی نمایش فیلم‌های کوتاه در این دوره از جشنواره گفت: در این دوره از جشنواره ملی فیلم فجر، ۴ فیلم کوتاه حضور دارد که این آثار با نام بسته فیلم‌های کوتاه روز شنبه ۱۴ بهمن‌ماه ساعت ۲۰ در پردیس ملت برای اهالی رسانه و منتقدان به نمایش در می‌آید. دبیر سی‌وششمین جشنواره ملی فیلم فجر در پاسخ به اینکه آیا این بسته در جدول اکران مردمی نیز قرار می‌گیرد، توضیح داد: از ابتدا هم قرار بود این آثار تنها در سینمای رسانه نمایش داده شود و این درخواست دوستان فیلم کوتاه بود که یک نمایش در سینما رسانه‌ها و یک سیمرغ داشته باشند.

سینمای جهان

آمار ناامیدکننده برای زنان هالیوودی

پژوهشی تازه مشخص می‌کند که تعداد کارگردانان زن در سینمای آمریکا نسبت به مردان بسیار پایین‌تر است. به گزارش خبرآنلاین، فقط ۱۱ درصد از پرفروش‌ترین آثار سینمای آمریکا در سال گذشته میلادی محصول کار یک کارگردان زن بوده است. در نتایج پژوهش تازه دانشگاه سن‌دیه‌گو روی ۲۵۰ فیلم پرفروش گیشه آمریکا در سال ۲۰۱۷ مشخص شد بخش بسیار کمی از این فیلم‌ها ساخته کارگردانان زن است. در مجموع سهم زنان پشت دوربین بسیار کمرنگ است. این پژوهش نشان می‌دهد زنان در جایگاه‌های کارگردانی، نویسندگی، مدیریت تولید، تدوین و فیلمبرداری تقریبا یک‌پنجم مردان هستند. این آمار از ۲۰ سال پیش به این سو تغییر چندانی نکرده است. بر اساس آمار گیشه سال گذشته موفق‌ترین فیلم با کارگردان زن یک اثر ابرقهرمانی با عنوان «زن شگفت‌انگیز» بود. این فیلم به کارگردانی پتی جنکینز نهمین اثر پرفروش سال ۲۰۱۷ لقب گرفت. ناگفته نماند که آمار کارگردانان زن نسبت به سال ۲۰۱۶ با رشد ۴ درصدی روبه‌رو بود و برای نخستین‌بار به ۱۱ درصد رسید که برابر با آمار سال ۲۰۰۰ میلادی است. در جایگاه نویسندگی نیز زنان حضور کمرنگی دارند و ۸۳ درصد از فیلمنامه‌های ۲۵۰ فیلم پرفروش سال گذشته اثر مردان است. موضوع نابرابری جنسیتی میان کارگردان‌های هالیوودی در چند وقت گذشته به یکی از بحث‌های داغ تبدیل شده است. در جوایز گلدن‌گلوب و بفتا نیز حضور نداشتن کارگردانان زن در میان نامزدهای جایزه بهترین کارگردانی انتقادات فراوانی را برانگیخت.

نگاهی به فیلم «محمدرسول‌الله(ص)» به بهانه توزیع در شبکه نمایش خانگی

آیه رحمت، سکانس مهربانی

محسن شهمیرزادی: به آسانی می‌توان حکم داد که مجید مجیدی در جهان سخت‌تر از تولید فیلم حضرت محمد(ص) کاری نمی‌یافت که خود را در آن مهلکه بیندازد؛ اثری که باید علاوه بر برتری بر فیلم فاخر مصطفی عقاد، دنیای متلاطم مذاهب اسلامی را پای سفره خود بنشاند. «محمدرسول‌الله(ص)» بزرگ‌ترین و پرهزینه‌ترین پروژه فیلمسازی تاریخ سینمای ایران با همه حواشی و اتفاقات بدیعی که رقم زد در سال ۱۳۹۴ روی پرده سینماها آمد و از هفته گذشته پس از ۲ سال وارد شبکه نمایش خانگی شد. روایت فیلم از سال دهم بعثت شروع می‌شود، زمانی که پیامبر و مسلمانان دچار تحریم اقتصادی در شعب ابیطالب هستند. اما این روایت مدتی نمی‌پاید که با یک فلاش‌بک به دوران حمله سپاه ابرهه در پیش از میلاد پیامبر بازمی‌گردد. خلق صحنه‌ای باشکوه از نبرد ابرهه که بی‌شک نظیر آن در سینمای ایران به چشم نیامده است. با این حال اگر محمدرسول‌الله(ص) را با چشم معیار سینمای بالیوود و هالیوود بنگریم و قیاس‌های‌مان بر اساس متر و معیار فیلم‌های عامه‌پسند گیشه فروش باشد، بی‌شک هزاران سلمان خان و بن‌تن و مرد عنکبوتی وجود دارند که در برابر نام پرآوازه محمدرسول‌الله(ص) خودنمایی می‌کنند. اما مجیدی معیاری جدید در سینما خلق کرده است. آسان نیست روایت سینمایی شرف اشرف مخلوقات بر زمین، آن هم با همه محدودیت‌هایی که ذهن قصه‌سرا و تکنیک‌های سینمایی با خود دارد. مجیدی اما روایتی انسانی و درواقع شعری نو از زمانه و زندگانی پیامبر اکرم را در این فیلم متجلی می‌کند. نور و موسیقی و جلوه‌های ویژه همه در خدمت روایتی نجیب، شاعرانه و البته متفاوت بوده‌اند تا بخش اول از سه‌گانه محمدرسول‌الله(ص) خلق شود. به بهانه ورود این فیلم به شبکه نمایش خانگی نگاهی به ماجرای تولید بزرگ‌ترین پروژه سینمایی کشور خواهیم داشت.

■ **بدعت سینمای ایران**

این فیلم که تولید آن از سال ۱۳۸۶ کلید خورد با حدود ۱۰۰ میلیارد تومان پرهزینه‌ترین فیلم تاریخ سینمای ایران لقب گرفت. هرچند بخش عمده‌ای از این هزینه‌ها مربوط به ایجاد شهرک سینمایی پیامبر اعظم(ص) و همچنین ورود تجهیزات گرانقیمتی است که پیش از این سینمای ایران رنگ آن را به خود ندیده بود. تولید این فیلم با حضور گروهی از حرفه‌ای‌ترین‌های سینمای جهان کلید خورد. این را البته می‌توان تکنیک مجیدی دانست که بعضاً در آثار پیشین او نیز ملاحظه می‌شود. او در صدر عوامل فنی، حرفه‌ای‌ترین‌ها را از سراسر جهان گرد هم می‌آورد و پس از توجیه آنچه در سر دارد دستیار و مشاورانی ایرانی در اختیارشان قرار می‌دهد تا به این وسیله علاوه بر تولید اثری فاخر، بستری برای انتقال تجربه و تکنولوژی نیز فراهم کند. شاید یکی از خبرسازترین اتفاقات رخداده در این فیلم حضور «ویتوریو استورارو» فیلمبردار مطرح ایتالیایی بود. او که به همراهی حمید خضوعی‌ابیانه تصویربرداری این فیلم را برعهده داشت، پیش از این برای ۳ فیلم «اینک آخرالزمان»، «آخرین امپراتور» و «سرخ‌ها» جایزه اسکار گرفته است. پیوستن استورارو به فیلم «محمدرسول‌الله(ص)» خود داستان جذابی دارد که وی آن را در گفت‌وگو با مجله سینمایی مووی میکر اینگونه نقل می‌کند: «سال ۲۰۱۰ که با رشید بن هادی (کارگردان) در پروژه‌ای در الجزایر همکاری می‌کردم، برای اینکه اسلام را بهتر بشناسم، خواندن کتابی درباره زندگی پیامبر محمد(ص) را شروع کردم. به محض اینکه خواندن آن کتاب تمام شد، مثل یک رؤیای جادویی ایمیلی دریافت کردم با این مضمون که آیا علاقه‌مند هستم در ساخت بخش اول یک سه‌گانه درباره زندگی محمد(ص) حضور داشته باشم؟» بدین ترتیب و پس از ملاقات مجیدی کارگردان فیلم با او در رم، پیوستنش به این پروژه قطعی شد. او در این گفت‌وگو همچنین کتاب نقاشی استاد فرشچیان را منبع الهام ایده‌هایش برای فرم جدید در تصویربرداری این فیلم بیان کرده است. اما موسیقی فیلم «محمدرسول‌الله(ص)» را می‌توان جزو لاینفک بهترین‌های این اثر دانست. موسیقی «ای‌آر رحمان» در خدمت لحظه لحظه‌های فیلم است؛ اثری بدیع که هنوز مخاطب با شنیدن آن متاثر می‌شود. «ای‌آر رحمان» برنده جایزه اسکار، گلدن‌گلوب و گرمی است و فیلم‌های موفقی چون «میلیونر زاغه‌نشین»، «۱۲۷ ساعت» و «الیزابت: دوران طلایی» را در کارنامه کاری خود دارد. رحمان همکاری با «مجید مجیدی» در پروژه «محمدرسول‌الله(ص)» را یکی از خاطره‌انگیزترین، پرچالش‌ترین و سخت‌ترین پروژه‌های کاری خود می‌داند و معتقد است که ۶ ماه طول کشیده تا متوجه شود مجیدی از او چه می‌خواهد. او درباره همکاری خود با مجیدی می‌گوید: عاشق کار با مجیدی هستم و کار با او رویای من برای کار در سینمای ایران را محقق کرد. همیشه شیفته سینمای ایران بودم و می‌خواستم در ایران کار کنم ولی خب! متاسفانه مشغله کاری اجازه چنین کاری را به من نمی‌داد. جلوه‌های ویژه این فیلم نیز بر عهده «اسکات‌ای اندرسون» بود. او که در کارنامه خود سابقه همکاری با فیلمسازانی چون «استیون اسپیلبرگ»، «جیمز کامرون» و «پیتر جکسون» را دارد، توانست درخشش ماندگاری را از خود در این فیلم به جای بگذارد. حضور مرحوم جواد شریفی‌راد و ابداعات جدید او در صحنه‌هایی نظیر سپاه ابرهه و دهکده ماهیگیرها که بخش مهمی از آن جزو جلوه‌های ویژه میدانی (و نه جلوه‌های بصری و تصنعی) بود، توانست اعجاب بسیاری از عوامل فنی بین‌المللی سینما را برانگیزد. طراحی دکور این فیلم نیز بر عهده میلژن کرکا کلژاکویچ، طراح دکور فرانسوی بود که قبلاً جایزه «سزار» و «آکادمی فیلم اروپا» و همچنین نامزدی دریافت جایزه «امی» را در کارنامه خود داشته است. شهرک سینمایی پیامبر اعظم(ص) اما شاید یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهای فنی این فیلم برای سینمای ایران باشد. در این شهرک ۱۰۰ هکتاری شهرهای مکه و مدینه با جزئیات و مختصات دقیق و مطابق با واقعیت بازسازی شده است و زین پس بسیاری از فیلم‌ها در سراسر جهان می‌توانند از این شهرک به عنوان لوکیشن تولید فیلم تاریخی با محوریت این ۲ شهر و پیامبر اعظم(ص) استفاده کنند. سکانس مربوط به حمله ابرهه به مکه نیز در شهر بلابلا در آفریقای‌جنوبی فیلمبرداری شده است. علاوه بر شهرک سینمایی پیامبر اعظم، صحنه‌هایی از فیلم «محمدرسول‌الله(ص)» در شهرهای کرمان و عسلویه نیز فیلمبرداری شده است.

■ **آیات یأس**

به‌رغم اینکه شخصیت نشان داده شده از پیامبر اسلام، شخصیتی فرامذهب و انسان‌گرا بوده و براساس متنون مشترک بین تشیع و تسنن تولید شده است اما علمای الازهر و رسانه‌های عربستانی و برخی از کشورهای منطقه به مخالفت شدید با اکران بین‌المللی این فیلم برخاستند. گفته می‌شود علمای دانشگاه الازهر به این دلیل که بخش‌هایی از بدن بازیگر نقش کودکی محمد در معرض دید قرار می‌گیرد و صدای این بازیگر نیز پخش می‌شود، از این فیلم انتقاد داشته و خواهان ممنوعیت اکران آن شدند. همچنین شیخ عبدالعزیز آل‌شیخ، مفتی اعظم عربستان سعودی در گفت‌وگو با روزنامه عربی الحیات فیلم «محمدرسول‌الله(ص)» را فیلمی «مجوسی» خوانده که ساخت آن به گفته او «دشمنی با اسلام» است. وی گفته این فیلم تصویری غیرواقعی از پیامبر اسلام(ص) نشان می‌دهد که مایه استهزا و کاستن از قدر و جایگاه پیامبر است، بنابراین ساختن این فیلم به معنی سیاهنمایی دین اسلام است و کسانی که این فیلم را ساخته‌اند مفسدانی هستند که اساس کارشان بر دروغ است.

■ **اولی‌الابصار**

اما در مقابل طیف گسترده‌ای از منتقدان ایرانی و عرب به تمجید از این فیلم برخاستند. خالد محمود، نویسنده و منتقد معروف عرب، در روزنامه الشروق چاپ قاهره، با انتقاد از قضاوت بی‌پایه درباره این فیلم، نوشت: «ای‌کاش پیش از اینکه این جنجال به پا شود، حداقل علمای الازهر در نشستی خصوصی فیلم را می‌دیدند، آنگاه موضع ثابت خود را در قبال آن اعلام می‌کردند». این نویسنده ادامه می‌دهد: «کاش علمای الازهر نه به خاطر رعایت این موضوع، بلکه فقط به خاطر اینکه مخالفت‌شان مستند به برهانی آشکار باشد، این فیلم را می‌دیدند». همچنین فرانسیس فورد کوپولا، کارگردان فیلم پدرخوانده که به دعوت فیلمبردار فیلم به تماشای آن نشسته بود این فیلم را تحسین کرد. روزنامه «الوسط» بحرین نیز در گزارشی با اشاره به انتقادات و جوسازی‌های جریان‌های سلفی علیه فیلم «محمدرسول‌الله(ص)» نوشت: «صرف‌نظر از آنچه در مخالفت با این فیلم به گوش می‌رسد، نکته قابل اهمیت این است که رهبر عالی ایران با حضور خویش بر سر صحنه فیلمبرداری فیلم، حمایت کامل و قوی خود از سازندگان و دست‌اندرکاران آن را اعلام کردند».

■ **مهر خاتم**

رهبر معظم انقلاب اگرچه بارها در پروژه‌های سریالی عمدتاً مذهبی حضور پیدا کرده بودند، اما به نظر «محمدرسول‌الله(ص)» نخستین پروژه سینمایی است که ایشان بر سر صحنه آن حاضر شدند. این بازدید که بنا بود دو ساعته باشد حدود ۶ ساعت به طول انجامید. مجید مجیدی که ایده‌دهنده فیلم را شخص رهبری عنوان کردند، ماجرای نخستین اکران این فیلم نزد رهبری را اینگونه شرح داد: «بعد از نماز مغرب و عشاء بود که برای نمایش نسخه اولیه و سه ساعته فیلم به حسینیه امام خمینی(ره) رفتیم، در آنجا دوستان گفتند ۳ ساعت و ۲۰ دقیقه زمان طولانی‌ای است، بویژه که از عمل جراحی ایشان زمان زیادی نگذشته بود و دوران نقاهت را می‌گذراندند. قرار شد با حضرت آقا مطرح کنیم که وسط فیلم یک زمان استراحتی بگذاریم که ایشان استراحت کنند. اما آقا در جواب فرمودند: حالا ببینیم چه می‌شود. آقا با همه اهل‌بیت‌شان برای تماشای فیلم آمده بودند. من هم دقیقاً کنار حضرت آقا نشستم، فیلم شروع شد و آقا در شروع فیلم یک کلمه فرمودند: چه شروع زیبایی؛ همین را گفتند و بعد هیچی. فیلم جلو رفت و نیمی از فیلم گذشت و دیدم حضرت آقا هیچ حرکتی از خود نشان نمی‌دهند و من هم نمی‌توانستم برگردم و چهره ایشان را ببینم، چون درست کنار ایشان بودم و اگر می‌خواستم صورت ایشان را ببینم، باید کامل برمی‌گشتم. خیلی ترسیده بودم و گفتم الان برگردم و ببینم که آقا حواس‌شان به فیلم نیست یا خواب‌شان برده که دیگر هیچی. همین‌طور صلوات می‌فرستادم تا در یک موقعیت مناسب ببینم چه می‌شود. نیمه‌های فیلم گذشته بود، دیدم که حضرت آقا دست‌شان را حرکت دادند، دست که حرکت کرد من برگشتم و دیدم که برای ایشان قرص آوردند و حضرت آقا برای گرفتن قرص دست‌شان را دراز کرده‌اند. صحنه دلچسبی که دیدم این بود که ایشان چشم از پرده برنداشتند و همین‌طور به پرده زل زده بودند و بدون اینکه نگاه‌شان را برگردانند، قرص را گذاشتند داخل دهان و لیوان آب را هم نگاه نکرده برداشتند و میل کردند؛ معمولا کسی که بخواهد آب بخورد به‌طور طبیعی نگاه به آب می‌کند. اینجا بود که دلم قرص شد. فیلم تمام شد، ایشان حتی تیتراژ فیلم که ۷ دقیقه بود را تا آخر دیدند. چراغ‌ها که روشن شد، برگشتم دیدم که چهره آقا می‌درخشد و من آقا را تابه‌حال اینقدر خوشحال ندیده بودم. بعد از اتمام فیلم ایشان گفتند، آفرین، آفرین، احسنت، ماشاءالله و بعد سمت من نگاه کردند و گفتند: آقای مجیدی همین‌الان- ساعت ۱۱ شب بود- اگر یک‌بار دیگر فیلم را پخش کنند، می‌نشینم و می‌بینم. ایشان بعد از فیلم تعابیر زیبایی گفتند و خیلی جالب است بدانید این‌همه نقد که به فیلم شده است- نقدهای مثبت را می‌گویم- هیچ‌کدام از این زاویه که حضرت آقا گفتند، به فیلم نپرداخته‌اند. ایشان گفتند من خیلی فیلم نمی‌بینم ولی رمان زیاد می‌خوانم، در رمان نویسنده وقتی‌که به خلق یک صحنه درام و صحنه بزرگی می‌رسد و وقتی نمی‌تواند درست بیان کند، صحنه را دور می‌زند و از کنارش عبور می‌کند و در دل خود ماجرا نمی‌رود. ایشان گفتند دیدم در فیلم رفتید در وسط ماجرا و معرکه و حتی فراتر از این هم رفتید».

نقد فیلم

نقدی بر فیلم سینمایی «حریم شخصی» ساخته احمد معظمی

محدودیت بی‌خلاقیت!

حسین ساعی‌منش: موقعیت اصلی «حریم شخصی» موقعیت آشنایی است که در بین آثار ایرانی و خارجی، نمونه‌های مشابه متعددی را به یادمان می‌آورد (که در این مورد خاص ممکن است بیش از همه یادآور «سعادت‌آباد» باشد). اینکه عده‌ای در یک جای مشخص دور هم جمع شده‌اند تا مدتی را به شادی و تفریح بگذرانند ولی مسائل ناگفته و پوشیده‌ای که پنهان مانده است، خواسته یا ناخواسته مطرح می‌شود و هدف جمع را (که همان خوش‌گذرانی موقتی بوده) کاملا به هم می‌ریزد. چنین فیلم‌هایی معمولا یکی از گزینه‌های فیلمسازانی است که نمی‌خواهند سراغ فیلم‌های پردردسر بروند و می‌توانند تمام فیلم را با بازیگران کم و لوکیشن محدود بسازند. این مساله البته چیزی از اهمیت فیلم‌شان کم نمی‌کند و دقیقا به همین دلیل است که نباید این محدودیت را با سهل‌انگاری اشتباه بگیرند و چیزی از تلاش و صرف دقت برای فیلم کم بگذارند چون فیلم‌شان براحتی می‌تواند به فیلمی کسالت‌بار تبدیل شود و مثلا عامل «وقوع داستان در یک خانه» که روی کاغذ و هنگام تعیین بودجه نکته موفقیت‌آمیزی بوده، برای مخاطب به سوال خسته‌کننده «چرا کل فیلم توی یه خونه می‌گذره؟» تبدیل شود. بدیهی است که در این وضعیت، با اینکه کارگردانی چنین صحنه‌هایی دشواری‌ها و ریزه‌کاری‌های خاص خودش را دارد، ولی آنچه بیش از هر چیز دیگر به فیلم در همان نگاه اول جذابیت می‌بخشد، فیلمنامه‌ای است که قاعدتا باید شخصیت‌های جذاب و درگیرکننده‌ای معرفی و موقعیت‌های پرکششی خلق کند و در یک کلام جور محدودیت‌های فیلم را بکشد و مخاطب را با اثر همراه کند. این دقیقا همان مساله‌ای است که مهم‌ترین مانع «حریم شخصی» برای تبدیل شدن به یک فیلم قابل دفاع محسوب می‌شود. «حریم شخصی» برای اینکه فیلمنامه‌اش را جذاب کند اساسا مسیر اشتباهی را می‌رود. به جای اینکه تمرکز و تلاش فیلمنامه را صرف شخصیت‌پردازی و جذاب‌تر کردن روابط و مسائل تنش‌زا کند، با غیرخطی کردن روایت به دنبال جذابیت کاذبی می‌افتد که با یکی، دو بار نمایش افراد مورد بازجویی (وقتی مطمئن می‌شویم که رعنا آزادی‌ور بین‌شان نیست) فرومی‌ریزد. در نتیجه مجبور می‌شود برای جلوگیری از یکنواختی روایت، مدام به مسائل بی‌اهمیتی که در خانه در جریان است (مثل مشکل بهنوش بختیاری در استفاده از گوشی جدیدش) سرک بکشد. بدتر از آن وقتی است که روایت داستان آن شب تمام می‌شود و بازجویی‌ها هم به پایان می‌رسد. اینجا دیگر فیلم همان محدودیت را هم زیر پا می‌گذارد و داستان را به جلوی پزشکی قانونی می‌کشاند درحالی‌که قبل از این هم موقعیت اصلی فیلم مطرح شده و به سرانجام رسیده (اگر هم موفق نبوده به دلایلی که گفته شد، بوده، نه اینکه فقط در مکان محدود می‌گذشته) و این خروج از خانه و ادامه دادن فیلم، بی‌دلیل به نظر می‌رسد و فیلم را در این لحظات، جز تنها یک مورد مشخص شدن هویت کسی که تصادف کرده (که البته آن هم از قبل قابل حدس بود و می‌توانست زودتر مشخص شود) کاملا دست خالی نشان می‌دهد.

البته اینها که گفته شد در شرایط ایده‌آل است و هنگام تماشای «حریم شخصی» نمی‌شود به عنوان یک تجربه اول به آن نگاه نکرد. به هر حال فیلم در کارگردانی و شکل دادن به روابط فضایی در همان مکان بسته، روان و راحت است و کارگردان در بازی گرفتن از اغلب بازیگرانش هم قابل قبول عمل کرده و حتی توانسته برای نخستین‌بار میلاد کی‌مرام را به عنوان یک مرد تندمزاج و شکاک جا بیندازد. خود داستان هم هر چند از برخی خامدستی‌ها ضربه خورده ولی باز تا پایان مخاطب را دل‌زده نمی‌کند. حتی ارتباط بین بحران اصلی فیلم و مساله تهدید حریم شخصی افراد در فضای مجازی به عنوان آسیبی اجتماعی را هم بدون اینکه به ورطه شعارزدگی بیفتد، توانسته با موفقیت برقرار کند. اینها البته درخشان نیست. ولی خب! مخاطب را از دنبال کردن ادامه مسیر فیلمساز هم ناامید نمی‌کند. بالاخره می‌دانیم که در سینمای ایران (جز چند مورد) عادت نکرده‌ایم که فیلم‌های اول خیلی ویژه و چشمگیری ببینیم.

موسیقی

جشنواره موسیقی به «شیوه‌نامه» نیاز دارد

سیدعباس صالحی گفت: به هیچ عنوان نمی‌خواهیم بگوییم موسیقی پاپ باید بی‌مشتری باشد و مخاطب داشتن این‌گونه موسیقایی اصلا نقص نیست؛ فقط بر این باوریم که در این سوی ماجرا موسیقی سنتی و کلاسیک ما نیز باید ارتقای مخاطب پیدا کند. به گزارش مهر، سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در حاشیه حضور در دومین شب سی و سومین جشنواره موسیقی فجر، در جمع خبرنگاران در پاسخ به سوالی درباره چرایی بحران مخاطب در برخی اجراهای سنتی جشنواره گفت: من هم قبول دارم این اشکال وجود دارد و ما هنوز آن تعادل مورد نظر را ایجاد نکرده‌ایم. ما به هیچ عنوان نمی‌خواهیم بگوییم موسیقی پاپ باید بی‌مخاطب و بی‌مشتری باشد. به هر حال مخاطب داشتن این گونه موسیقایی اصلا نقص نیست. ما فقط بر این باوریم که در این سوی ماجرا موسیقی سنتی و کلاسیک ما باید ارتقای مخاطب پیدا کند. وزیر ارشاد همچنین در پاسخ به پرسشی درباره دلیل فقدان اساسنامه در جشنواره موسیقی فجر، اظهار کرد: در این باره شیوه‌نامه‌ای تهیه شده اما اینکه این شیوه‌نامه نهایی شده تا بر آن مبنا معیارهای جشنواره شکل بگیرد حتما مورد نظر ما هم هست. به هر صورت جشنواره باید شیوه‌نامه‌های روشنی داشته باشد که بر آن اساس جشنواره اتفاق بیفتد. دوستان هم شیوه‌نامه‌ای را طراحی کرده‌اند اما ما باید به یک شیوه‌نامه دائم مصوب شده برسیم که امیدواریم این اتفاق در پایان جشنواره صورت بگیرد.

کتاب

ترجمه «جشن همگانی» مجید قیصری به انگلیسی

کتاب «جشن همگانی»، نوشته مجید قیصری تازه‌ترین اثر ترجمه‌شده از سوی انتشارات شمع و مه به زبان انگلیسی است که بزودی منتشر خواهد شد. به گزارش فارس، انتشارات شمع و مه ۱۶ داستان کوتاه مجید قیصری را که با بهره‌مندی از اسطوره‌ها، مضامین دینی و مذهبی و باورهای بومی ایران نوشته شده و در کتاب «جشن همگانی» منتشر شده بود به انگلیسی ترجمه کرد. بر اساس این گزارش، این کتاب با ترجمه «ساجده اثنی عشری» و ویراستاری «مایکل مک اروین» بزودی وارد بازار کتاب خواهد شد. قیصری در این مجموعه از داستان‌های جنگ فاصله گرفته و به نوشتن داستان‌هایی با مضمون‌های متنوع که بیشترشان اسطوره‌ای و دینی هستند، روی آورده است. بر همین اساس، تنوع مضمون در این داستان‌های تازه، باعث شده کار نو و متفاوتی از این نویسنده ببینیم. بر اساس اعلام افشین شحنه‌تبار مدیر انتشارات شمع و مه، طرح جلد این اثر آماده شده و بزودی منتشر خواهد شد.

گیشه

تازه‌ترین خبرها از گیشه سینماها

۲ فیلم سینمایی با موضوعات اجتماعی و کمدی از روز چهارشنبه بر پرده سینماها آمد. به گزارش فارس، ۲ فیلم سینمایی «پل خواب» با موضوع اجتماعی و «عشقولانس» با موضوع کمدی از صبح چهارشنبه به اکران فیلم‌های سینمایی اضافه شد اما همچنان فروش فیلم‌ها در هفته گذشته با افت مواجه بود. احمد مختاری، مدیر دفتر پخش هدایت فیلم درباره فروش فیلم‌های این دفتر گفت: فیلم سینمایی «سد معبر» در تهران به فروش ۴۸۳ میلیون تومان و در شهرستان به فروش ۱۵۵ میلیون رسید که در کل فروش فیلم به رقم ۶۳۸ میلیون تومان رسید. وی درباره فیلم «ثبت با سند برابر است» گفت: فیلم در تهران به فروش یک میلیارد و ۸۷۶ میلیون تومان و در شهرستان به فروش یک‌میلیارد و ۶۰ میلیون تومان دست یافت، در کل فروش فیلم به رقم فروش ۲ میلیارد و ۹۳۶ میلیون تومان رسیده است. علی سرتیپی، مدیرعامل دفتر پخش فیلمیران درباره فروش فیلم‌های دفتر گفت: فیلم سینمایی «آینه بغل» به فروش ۱۱ میلیارد تومان در تهران و شهرستان و فیلم سینمایی «قاتل اهلی» نیز به فروش ۲ میلیارد و ۶۵۰ میلیون تومان رسیدند. بنا بر این گزارش، براساس فروش سیستم مکانیزه، فیلم «پل خواب» در ۲ روز نمایش به فروش ۲۰ میلیون و ۱۸۵ هزار تومان، فیلم «عشقولانس» به فروش ۲۹ میلیون و ۴۰۷ هزار تومان و فیلم «آرمانشهر» به فروش ۸ میلیون و ۵۷۸ هزار تومان رسیدند.